

Da formålet med de foreslåede bestemmelser er i videst muligt omfang at fritage politiet for at optage rapport og udfærdige bødeforelæg og anklageskrift i sager vedrørende overtrædelse af lokale parkeringsrestriktioner, bør adgangen til at søge disse sager afgjort ved betaling af en afgift anvendes også i tilfælde, hvor det kan være genstand for tvivl, om overtrædelsen har været til ulempe eller fare. Derimod bør der ikke pålægges afgift, men rejses tiltale, hvor standsningen eller parkeringen klart har været til ulempe eller fare.

Forslagets § 69 c indeholder hjemmel for politiet til at fjerne visse køretøjer, der henstår på et af færdselsloven omfattet område samt til under visse betingelser at bortsælge sådanne køretøjer. Ved forslagets § 69 d bemyndiges justitsministeren til at bestemme, at bortsalg af andre køretøjer, der er i politiets eller bilinspektionens varetægt, kan finde sted under samme betingelser som nævnt i § 69 c.

Til nr. 5.

(§ 69, stk. 1, 3. pkt.).

De overtrædelser, der foreslås belagt med afgift i stedet for straf, omfatter alene tilsidesættelser af lokalt fastsatte standsnings- eller parkeringsrestriktioner udfærdiget i medfør af § 57, stk. 3, og § 57 a samt vejbestyrelseslovens § 56, stk. 2. Afgift vil herefter kunne pålægges for standsning eller parkering i strid med skilteafmærkning på stedet (herunder afmærkning af et område som zone med begrænset parkering) eller afmærkning på kørebanen (parkeringsbåseafmærkning), parkering uden korrekt anvendelse af parkeringsskive, når sådan er foreskrevet, samt parkerings- eller standsningsrestriktioner fastsat i lokale politibekendtgørelser, uanset om disse restriktioner tillige er tilkendegivet ved afmærkning.

Som anført under de almindelige bemærkninger vil overtrædelser af den ovennævnte art fortsat være strafbare, såfremt de tillige har forvoldt fare eller unødigt ulempe for andre.

Afgiftsbelagt er endvidere anvendelse af parkometerpladser uden erlæggelse af den herfor fastsatte afgift, uanset om den tilladte parkeringstid er overskredet eller ej, jfr. det samtidig hermed fremsatte forslag om ændring af vejbestyrelseslovens § 58, stk. 1, og forslagets § 69 b, stk. 1.

Til nr. 6.

(§ 69 b)

Afgiften vil blive pålagt ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren, såfremt han er til stede. Meddelelsen bør udformes således, at den — såfremt køretøjet er registreret — indeholder oplysning om registreringsnummer, men bør ikke herudover indeholde oplysninger om adressaten.

Det foreslås, at ejeren eller brugeren hæfter for betalingen, såfremt føreren undlader at betale inden udløbet af den fastsatte frist. Bestemmelsen vil indebære en forenklet ekspedition af sager, i hvilke der foreligger modstridende oplysninger om, hvem der aktuelt har været fører af køretøjet. Betalingsforpligtelsen påhviler ikke ejeren (brugeren) i tilfælde, hvor førerens besiddelse af køretøjet var uretmæssig.

Beløbet foreslås i mangel af betaling inddrevet ved udpantning. Efter den foretagne afgrænsning af de forseelser, der kan belægges med afgift, påregnes der i forbindelse med sagernes eventuelle indbringelse for fogeden ikke at kunne opstå en sådan tvivl med hensyn til sagens bevisligheder, at den må henvises til domstolene. Den eventuelt fornødne bevisførelse, der typisk vil bestå i en konstatering af den stedfundne uberettigede henstilling og førerens (ejerens eller brugerens) identitet, vil efter justitsministeriets opfattelse kunne finde sted inden for rammerne af den efter retsplejelovens § 524, stk. 4, tilladte bevisførelse for fogedretten.

Justitsministeriet har fundet det uforment at stille forslag om fortrinsret i køretøjet til sikkerhed for afgiftsbeløbet.

De nærmere regler om afgiftens opkrævning foreslås udfærdiget af justitsministeren.

Når de her omhandlede parkerings- og standsningsrestriktioner ikke længere sanktioneres med straf, vil kontrollen med restriktionernes overholdelse kunne overlades til særlige parkeringskontrollører. Kontrolopgaven forudsættes — efter den stedfundne afgrænsning — at kunne varetages af personer uden særlig politimæssig uddannelse. Oprettelse af et sådant korps vil indebære, dels at kontrollen med overholdelsen kan effektiviseres, dels at politiet vil kunne frigøre arbejdskraft til varetagelse af egentlige politimæssige opgaver.

Justitsministeriet har overvejet den mulighed, at det særlige parkeringskorps, som foreslået af færdselsikkerhedskommissionen, oprettes som et kommunalt korps, men tanken herom har mødt modstand fra kommunal side. Korpslet foreslås derfor efter justitsministerens nærmere bestemmelse oprettet under politiet. Det er justitsministeren foreløbig forsøgsvis at ansætte parkeringskontrollører i København. Udgiften hertil kan anslås til 3 mill. kr. årligt.